

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Тихомирова Л. В. Юридическая энциклопедия / Л. В. Тихомирова, М. Ю. Тихомиров / под ред. М. Ю. Тихомирова. – М., 1997. – 526 с.
2. Социологический энциклопедический словарь / ред.-координатор Г. В. Осипов. – М.: НОРМА (Издательская группа «НОРМА ИНФРА»), 2000. – 488 с.
3. Административное право Украины: учеб. / под общ. ред. С. В. Кивалова. – Харьков: Одиссей, 2004. – 880 с.
4. Покровский И. А. Основные проблемы гражданского права / Покровский И. А. – М.: Статут, 1998. – 353 с.
5. Лукашев А.А. Правовое регулирование денежного обращения в Украине. Автореф. дис... канд. юрид. наук. – Х., 2002. – С. 154–155.
6. Орлюк О. П. Банківське право: навчальний посібник / О. П. Орлюк; Міністерство освіти і науки України. – К.: Юрінком Інтер, 2005. – 376 с.
7. Адміністративне право: Навч. посібник. Кол. авт.: Жуков А. М., Іоффе А. Ю., Кротюк В. Л., Пасічник В. В., Селіванов А. О. та ін. / За заг. ред. А. О. Селіванова – К.: Видавничий Дім «Ін Юре», 2000. – 384 с.
8. Заверуха І.Б. Банківське право: Посібник для студентів. – Львів: Астролябія, 2002. – 222 с.
9. Адміністративне право України. Академічний курс: підручник: у 2 т. / [ред. кол.: В. Б. Авер'янов (голова) та ін.]. – К.: Юрид. думка, 2004 р.– Т. 1: Загальна частина. – 2004. – 584 с.
10. Коломоець Т. О. Адміністративне право України. Академічний курс: підручник / Коломоець Т. О. – К.: Юрінком Інтер, 2011. – 576 с.
11. Федевич О. М. Адміністративно-правовий статус Державного агентства України з управління зоною відчуження: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07 / Федевич О. М. – К., 2012. – 226 с.
12. Білик П.П. Організаційно правові аспекти статусу Національного банку України / П.П. Білик // Право і суспільство. – Дніпро, 2014. – №1/2. – С.179–183.
13. Адміністративне право України: підруч. / за заг. ред. С. В. Кивалова. – О.: Юрид. л-ра, 2003. – 896 с.

УДК 351.74 (477)

**ПРОБЛЕМИ ФІНАНСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ОРГАНІВ ПРОКУРАТУРИ В УКРАЇНІ**

**PROBLEMS OF INFORMATION PROVISION FUNDING
OF PROSECUTORS' OFFICES IN UKRAINE**

Кашка В.В.,

*аспірант кафедри адміністративного, фінансового та інформаційного права
ДВНЗ «Ужгородський національний університет»*

У статті розглядаються питання теоретичного обґрунтування організаційно-правового забезпечення системності інформатизації в органах прокуратури на засадах комплексного застосування методології наук правової інформатики та інформаційного права. Окреслено проблеми, які існують сьогодні в сфері фінансування інформаційного забезпечення органів прокуратури України. Ці проблеми заважають нашій державі стати повноправним членом світового інформаційного суспільства.

Ключові слова: інформаційне забезпечення, органи прокуратури, інформатизація, фінансове забезпечення, інформаційне суспільство.

В статье рассматриваются вопросы теоретического обоснования организационно-правового обеспечения системности информатизации в органах прокуратуры на основе комплексного применения методологии наук правовой информатики и информационного права. Определены проблемы, которые существуют сегодня в сфере финансирования информационного обеспечения органов прокуратуры Украины. Эти проблемы мешают нашей стране стать полноправным членом мирового информационного общества.

Ключевые слова: информационное обеспечение, органы прокуратуры, информатизация, финансовое обеспечение, информационное общество.

The article is devoted to the theoretical problems of the organizational and legal support of information consistency in the prosecution on the basis of the methodology of legal informatics and information law comprehensive application. The problems of the finance information support of the Ukrainian prosecution are analyzed there. These problems hinder our country to become the full member of the global information society.

Key words: information security, prosecution, information, financial support, information society.

Питання розвитку й удосконалення ефективної системи інформаційного забезпечення правоохоронних органів України, зокрема органів прокуратури, протягом останнього десятиліття активно привертає

увагу науковців та практиків. Разом з тим зрозуміло, що функціонування системи такого інформаційного забезпечення неможливе без фінансової підтримки. У наукових дослідженнях проблематика фінансу-

вання інформаційного забезпечення взагалі та інформаційного забезпечення правоохоронної діяльності зокрема досліджена ще недостатньо. Це обумовлює актуальність та новизну цієї статті, метою якої є визначення проблем фінансування інформаційного забезпечення органів прокуратури в Україні.

Питанням створення оптимальних умов інформаційного забезпечення діяльності органів прокуратури присвятили свої дослідження такі вчені, як: М. Гаврилюк, В. Задорожний, А. Іщенко, С. Мірошниченко, І. Рогітнюк, Г. Серeda, Є. Шевченко, О. Шинальський, О. Червякова, В. Цимбалюк, М. Якимчук та чимало інших. Разом з тим в сучасних умовах права інформатика в діяльності прокуратури України, проблеми її фінансування потребують актуалізації та переосмислення, що обумовлює необхідність такого дослідження.

Мета цієї публікації – визначення системних наукових ознак проблем, які існують в сфері фінансування інформаційного забезпечення органів прокуратури в Україні, а саме проблем правової інформатики в прокуратурі як науки про системну інформатизацію правотворчості, правозастосування та правової освіти в органах прокуратури України.

Однією з найгостріших проблем реалізації державної політики з розвитку інформатизації, електронного врядування та в цілому інформаційного суспільства є фінансове забезпечення та ефективне використання бюджетних коштів. На жаль, більшість існуючих на сьогодні механізмів, що повинні забезпечувати розвиток інформаційного суспільства, інформатизації й електронного врядування, мають декларативний характер та не мають ресурсної, насамперед, фінансової підтримки. Фінансове забезпечення інформатизації органів державної влади в цілому відбувається за рахунок коштів: на виконання Національної програми інформатизації; на виконання окремих бюджетних програм, в яких передбачені розділи з інформатизації; міжнародної фінансової допомоги та кредитів міжнародних фінансових установ; на утримання апаратів органів державної влади [1].

Аналізуючи проблеми інформатизації органів прокуратури стосовно техніко-технологічних процесів, можна дійти висновку, що не більше третини технічних і технологічних засобів інформаційного забезпечення в органах прокуратури відповідають сучасним здобуткам науково-технічного прогресу, зокрема у галузі обчислювальної техніки, інформатики та потребам практики інтеграції інформаційно-аналітичної й методичної підтримки прокурорсько-слідчої діяльності, а також організації управління органами прокуратури [2, с. 18–21]. Зазначене є наслідком недостатнього фінансово-правового забезпечення інформатизації прокуратури в попередні роки. Як свідчить аналіз, у державних бюджетах України відсутні статті видатків на фінансування інформатизації. Це має значення не тільки у фінансово-правовому аспекті, але й в інформаційному. Відсутність окремої статті на інформатизацію в бюджеті прокуратури не тільки не сприяє прояву інтересу з боку авторитетних вітчизняних наукових,

навчальних і практичних установ, організацій, які займаються розробкою автоматизованих інформаційно-аналітичних систем для організації державної влади, але й викликає скепсис серед фахівців стосовно системності інформатизації прокуратури, що знижує ймовірність участі прокуратури у формуванні єдиної державної інформаційно-аналітичної системи, зменшує її потенціал, місце й роль у формуванні інформаційного суспільства в країні, зокрема в контексті принципів електронної демократії [2].

Найбільш відпрацьованим і визначеним є механізм фінансування Національної програми інформатизації, формалізація якого знайшла своє відображення в низці законодавчих актів, насамперед в Бюджетному кодексі України, Законі України «Про Національну програму інформатизації» тощо. За останні 3 роки порівняно з попередніми роками ситуація з фінансування заходів у сфері інформатизації в цілому покращилась. Разом з тим, відсутня окрема стаття на інформатизацію в бюджеті прокуратури.

Що стосується організаційно-технологічних процесів, то фрагментарний, ситуативний, сукупний розвиток електронно-інформаційного простору в системі управління органами прокуратури не може здійснюватися хаотично.

Без вирішення зазначеної проблеми в майбутньому не лише співробітники прокуратури не будуть «розумітися», але й технології стануть несумісними. Це значно ускладнюватиме реалізацію таких принципів автоматизації управлінської діяльності, як комплексність і спадковість у розвитку для вирішення нових задач підвищення ефективності діяльності органів прокуратури із застосуванням новітніх інформаційних технологій. Також виникають проблеми стандартизації технічної та програмно-математичної (технологічної) інфраструктури автоматизації інформаційної системи всіх органів прокуратури, напрацювання й реалізації типових нормативно-методичних документів застосування нових інформаційних технологій.

На сьогодні не більше третини технічних і технологічних засобів інформаційного забезпечення в органах прокуратури відповідають сучасним здобуткам науково-технічного прогресу, зокрема у сфері обчислювальної техніки, інформатики і потребам практики інтеграції інформаційно-аналітичної й методичної підтримки прокурорсько-слідчої діяльності, а також організації управління органами прокуратури.

Однак закупівля певних технічних засобів сама по собі ще не означає якісні зміни в системі інформаційного забезпечення. В інформаційному праві існує періодизація К.І.Белякова, який вважає, що інформатизацію як процес переходу до інформаційного суспільства можна умовно поділити на етапи, що характеризуються такими категоріями понять, як «електронізація», «комп'ютеризація», «медіатизація» і наступна «інтелектуалізація» (чи «інформаціологізація») суспільства. Сутність електронізації полягає у використанні наявних технологій і технологій, що розвиваються в процесі розробки і виробництва напівпровідникових приладів

(інтегральних мікросхем, мікропроцесорів і т. ін.). Комп'ютеризація виступає як надбудова електронізації, технологічним продовженням інформатизації, пов'язаним частково з виробничими, але вже в більшій мірі, ніж електронізація, з інформаційними процесами, як цілісний процес формування нового автоматизованого інформаційного середовища, як необхідна умова ефективного використання мікропроцесорної техніки, комп'ютерних мереж, робототехнічних комплексів, банків даних тощо.

Інформаціологізація розглядається як перехід від приватних, локальних і багато у чому суперечливих процесів інформаціологічної (інформаціологічної) діяльності людини до науково обгрунтованої інформаціологічної системи пізнання на єдиній інформаційно-предметній основі. При цьому інформаціологізація розглядається як заключний етап переходу до інформаційної цивілізації, інформаційного способу життя людини [3, с. 42].

Ця класифікація має незаперечну цінність для подальшого розвитку науки інформаційного права, оскільки враховує глобальні тенденції в розвитку інформаційних технологій. Разом з тим, необхідно пам'ятати, що інформатизація та інформаційне забезпечення – це не тотожні категорії, тому періодизація їх розвитку буде мати відмінності. Інформаційне забезпечення включає створення умов для ефективного задоволення інформаційних потреб правоохорони, використання інформаційних ресурсів для досягнення поставлених перед органами прокуратури цілей і завдань. У свою чергу, інформаційне забезпечення діяльності правоохоронних органів має на меті забезпечення високоефективної роботи як самих зазначених органів, так і кожного їх працівника, забезпечення зворотного зв'язку між ними і суспільством для сумісного вирішення наявних у правоохоронній сфері проблем, а також інформування широких кіл громадськості про особливості правоохоронної діяльності, підвищення поваги до неї у суспільстві.

Існує проблема реформи (чи модернізації) організації й управління процесами інформатизації в прокуратурі України, тобто необхідність створення повноцінного органу функціонального управління інформатизацією в організаційній структурі Генеральної прокуратури та її управлінських відносинах з відповідними організаційними структурами в обласних прокуратурах і прирівняних до них за статусом спеціальних прокуратурах, а також з районними, міськими та прирівняними до них іншими прокуратурами як важливих складових інформаційної підсистеми прокуратури України.

Це має знайти відображення у відповідних галузевих нормативно-правових актах як процес, пов'язаний з правовим забезпеченням інформатизації.

Таким чином, можна зробити висновок, що інформаційне забезпечення діяльності органів прокуратури – це створення оптимальних умов функціонування для задоволення інформаційних потреб, тобто потреб в інформаційних ресурсах, пов'язаних із певною предметною сферою, необхідних для виконання завдань у процесі практичної діяльності, на основі

використання сукупності методів, систем і засобів отримання, збору, обробки, зберігання, передачі й використання інформаційних ресурсів. Інформаційне забезпечення включає створення умов для ефективного задоволення інформаційних потреб, використання інформаційних ресурсів для досягнення поставлених перед органами прокуратури цілей і завдань. Отже, інформаційне забезпечення діяльності органів прокуратури має на меті забезпечення високоефективної роботи як самих зазначених органів, так і кожного їх працівника, забезпечення зворотного зв'язку між ними й суспільством для сумісного вирішення наявних у системі прокуратури проблем. Тому без належного фінансування такі проблеми, на жаль, будуть лише накопичуватися, а наша держава може втратити можливість стати повноправним членом світового інформаційного суспільства.

Як свідчить аналіз, у державних бюджетах України відсутні статті видатків на фінансування інформатизації. Це має значення не тільки у фінансово-правовому аспекті, але й в інформаційному. Відсутність окремої статті на інформатизацію в бюджеті прокуратури не тільки не сприяє прояву інтересу з боку авторитетних вітчизняних наукових, навчальних та практичних установ, організацій, які займаються розробкою автоматизованих інформаційно-аналітичних систем для органів державної влади, але й викликає скепсис серед фахівців щодо системності інформатизації прокуратури, що знижує ймовірність участі прокуратури в формуванні єдиної державної інформаційно-аналітичної системи, применшує її потенціал, місце й роль у формуванні інформаційного суспільства в країні, зокрема в контексті принципів електронної демократії.

Дослідження даної теми дозволило сформулювати наступні пропозиції стосовно подальших заходів щодо створення повноцінної інфраструктури системної інформатизації прокуратури України. По-перше, системну інформатизацію в органах прокуратури України можливо здійснити за умови реформування організації й управління розробками, впровадження й застосування нових комп'ютерних інформаційних технологій. По-друге, назріла необхідність створення науково-дослідного відділу з проблем інформатизації та в його складі – науково-дослідної лабораторії комп'ютерних інформаційних технологій у прокурорській діяльності в науково-дослідному центрі Академії прокуратури України, що дозволить сформувати якісні передумови наукового забезпечення інформатизації прокуратури, інтеграції науки, навчання й практики правотворчості, правозастосування й правової освіти в прокуратурі України. І головне, ознакою системності інформатизації в органах прокуратури України повинно стати насамперед усвідомлення та визначення того, що прокуратура повинна перейти від комп'ютеризації до інформатизації як провідного напрямку удосконалення організації та управління, інформаційного забезпечення своєї діяльності.

Вирішення зазначених проблем і зумовлює необхідність достатнього фінансово-правового забезпечення інформатизації прокуратури.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Доповідь про стан інформатизації та розвиток інформаційного суспільства в Україні за 2013 рік [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://dknii.gov.ua/?q=node/1469>.
2. Цимбалюк В. Правова інформатика в органах прокуратури України/ В.Цимбалюк // Правова інформатика. – 2007. – № 2(14). – С. 18–21.
3. Беляков К.І. Організаційно-правове та наукове забезпечення інформатизації в Україні: проблеми теорії та практики: автореф.дис. ...докт.юрид.наук: 12.00.07 / К.І.Беляков; Ін-т держави і права ім. В.М.Корецького НАН України, – К., 2009. – 419 с.
4. Про Національну програму інформатизації: Закон України від 04.02. 1998 р. №74/98 – ВР// Відомості Верховної Ради України. – 1998. – №27–28. – С. 181.
5. Шинальський О. Комп'ютеризація органів прокуратури України// О.Шинальський. – Вісник прокуратури. – 2003. – №4. – С. 3–7.
6. Шевченко Є., Червякова О. Концепція інформаційного забезпечення прокурорської діяльності // Вісник прокуратури. – 2003. – №2. – С. 119–122.

УДК 343.95

**АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ПРОЦЕДУРИ ВСТАНОВЛЕННЯ ОСОБИ
ПРИ АДМІНІСТРАТИВНОМУ ЗАТРИМАННІ В РАМКАХ РЕАЛІЗАЦІЇ
ПРОВАДЖЕННЯ ЩОДО ВИЯВЛЕННЯ ПОДАТКОВИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ**

**CURRENT ISSUES OF THE IDENTIFICATION PROCEDURE
IN THE ADMINISTRATIVE DETENTION AS A PART OF PROCEEDINGS
ON THE DETECTION OF TAX OFFENSES**

Кононець В.П.,

*кандидат юридичних наук, майор поліції,
старший викладач кафедри адміністративного права,
процесу та адміністративної діяльності
Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*

У даній статті розглядаються проблеми реалізації провадження у справах про адміністративні правопорушення в частині процедури встановлення особи правопорушника при адміністративному затриманні. Акцент зроблений на коротких строках адміністративного затримання як фактора, що перешкоджає процедурі встановлення особи правопорушника й реалізації провадження в справах про адміністративні правопорушення в цілому. Ведеться пошук вирішення даної проблеми, в пріоритеті якого виступають найбільш демократичні, гуманні шляхи. Враховуючи вищевказані умови, пропонується один з варіантів вирішення даної проблеми.

Ключові слова: адміністративне затримання, адміністративне правопорушення, процедура встановлення особи, правопорушник, демократизм, гуманізм.

В данной статье рассматриваются проблемы реализации производства в делах об административных правонарушениях в части процедуры установления личности правонарушителя при административном задержании. Акцент сделан на коротких сроках административного задержания как фактора, препятствующего процедуре установления личности правонарушителя и реализации производства в делах об административных правонарушениях в целом. Ведётся поиск решения данной проблематики, в приоритете которого выступают наиболее демократичные, гуманные пути. Учитывая вышеуказанные условия, предлагается один из вариантов решения данной проблемы.

Ключевые слова: административное задержание, административное правонарушение, процедура установления личности, правонарушитель, демократизм, гуманизм.

This article discusses the problems of realization of production in cases of administrative violations in the part of the identity of the offender with the procedure of administrative detention. Emphasis is placed on the short term of administrative detention as the others, hinders the process of identification of the offender and the implementation of production in cases of administrative offenses in general. Is looking for the issues resolution in the priority of which appear the most democratic, humane way. Given the above conditions, we suggest one of the solutions to this problem.

Key words: administrative detention, administrative offense, procedure of identification, offender, democracy, humanism.

Актуальність теми. За тривалий період європейської інтеграції українське законодавство зазнало кардинальних змін в бік демократичності, гуманізму, підвищеної уваги до прав і свобод людини й громадянина, їх честі та гідності як на внутрішньодержавному рівні, так і у відносинах України з іншими країнами світу, виступаючи на міжнародній арені як демократична, соціальна,

правова держава. Особлива увага приділяється нормативно-правовим актам внутрішньодержавного значення, в яких передбачається обмеження прав і свобод людини, громадянина. В переважній більшості зазначені обмеження держава встановлює для громадян за скоєння різного виду й ступеня тяжкості правопорушень, злочинів. Але в світлі такого стрімкого ідеологічного